

[Nathalie Lind.]

hertil lægger de stemmer, der jo endda klart kom frem i dag fra kommunistisk og VS' side — hvor fremskridtspartiet ligger, ved jeg ikke rigtig: der blev talt lidt for og imod, så det kan tænkes, at der også var nogle der — så er det, jeg må sige, at man holder sig tilbage og ikke kommer med det forslag, man egentlig har på hjerte, og det er det, jeg kaldte en bekvemmelighedshandling. Det skal man naturligvis have ret til at gøre, men det kan jo ikke for os andre skjule, hvad det egentlig var, man gerne ville gennemføre, hvis man var sikker på at have socialdemokratiet med i dag og altså have flertal for det.

Jeg kan ikke se andet, når man diskuterer dette spørgsmål, end at argumentet om ligestilling, som jeg heller ikke er døv for, altså ønsket om at undgå diskrimination, er det, der taler for en fælles aldersgrænse. Men har man først accepteret, at det er det argument, der tæller, kan jeg ikke se, at man derefter med nogen ret kan modsætte sig et skøn om, at man skal gå ned på 14 år.

Fru Ebba Strange sagde, at jeg skulle have talt, og at hun vist også selv havde talt, om moralske vurderinger. Deroverfor vil jeg gerne understrege, at jeg i hvert fald ikke har gjort det: jeg har ikke givet én eneste antydning af, at jeg udtrykker nogen form for fordømmelse over for voksne mennesker, som lever deres liv sammen som homoseksuelle. Det afgørende for mig har udelukkende været beskyttelseshensynet. Jeg vil gerne have lov også at henvise til straffelovrådets betænkning, hvor man på side 31-32 meget stærkt fremhæver, at som vort samfund er i dag, kan det tænkes, at unge ofte vil stå uforberedt over for en homoseksuel oplevelse, og at en tilnærmelse fra en homoseksuel eller en homoseksuel forbindelse følgelig vil kunne have mere indgribende og kritisk virkning på den unge end et heteroseksuelt forhold.

Det er disse synspunkter, der har gjort indtryk på mit parti og på mig, og når man overhovedet opererer med aldersgrænser, kan jeg ikke se, at man ikke skulle have lov at kombinere det med at sige, at der i disse tilfælde må anlægges særlige vurderinger ud fra et beskyttelseshensyn. Deri ligger ikke nogen fordømmelse af mennesker, der har en speciel driftsretning.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne sige til fru Nathalie Lind, at når jeg sagde, jeg talte på et flertal af den radikale gruppes vegne, dækker det, at der er enkelte i gruppen, som ikke kan gå ind for forslaget, men det overvejende flertal vil stemme for forslaget. Så spurgte fru Nathalie Lind, om det også dækkede spørgsmålet om nedsættelse generelt til 14 år. Det har den radikale gruppe ikke taget stilling til i denne forbindelse, og jeg vil gerne sige for mit eget vedkommende, at jeg ikke kan forestille mig, at man vil gå ind for en enkönet nedsættelse — jeg forstod, at det ligesom var det, der lå i det, at man kunne forestille sig at opretholde en beskyttelse af det ene køn, men ikke af det andet. Jeg kan altså stadig væk ikke se, at fordi man her siger, man vil gå ind for en ligestilling, bliver det næste automatisk, at man går ned til 14 år. Det vil jeg i hvert fald ikke på nogen måde have stående skulle være det radikale venstres holdning.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Ebba Strange*) (SF):

Når fru Nathalie Lind henviser til, at socialistisk folkeparti har støttet de daværende socialdemokratiske justitsministre, da de fremsatte forslag om en nedsættelse af den seksuelle lavalder for både den ene og den anden slags forhold til 14 år, er det rigtigt, men jeg vil godt sige, at det er altså ikke kun sådan nogle snu og taktiske overvejelser over, hvad vi nu eventuelt kunne skabe flertal for, der ligger bag; der ligger alvorlige drøftelser i SF's folketingsgruppe bag det her. Det er ikke bare et spørgsmål om at skabe flertal i denne folketingsssal, det er også et spørgsmål fra vores side om at komme med et lovforslag, som også befolkningen kan acceptere og forstå. Der har vel været nogle tendenser, når vi går et par år tilbage, til, at man fra folketingets side har været lidt for hurtig med at vedtage en lovgivning, som befolkningen ikke altid har kunnet følge med i, og det ønsker vi ikke at fortsætte med at deltage i. Vi tror på, at befolkningen vil kunne forstå det her, fordi vi, som jeg også skriver i bemærkningerne til lovforslaget, har en opfattelse af, at der i den brede befolkning er en større forståelse i dag for, at også unge mennesker kan være